Udskriftsdato: 14. april 2024

2009/1 LSF 3 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af forordning om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks), bemyndigelse til at fastsætte regler om studieaktivitet m.v.)

Ministerium: Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration

Journalnummer: Ministeriet for flygtninge, indvandrere og integration, j.nr. 09/01938

Fremsat den 7. oktober 2009 af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech)

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven

(Gennemførelse af forordning om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks), bemyndigelse til at fastsætte regler om studieaktivitet m.v.)

§ 1

I lov nr. 431 af 1. juni 2008 om ændring af udlændingeloven, som ændret ved § 1 i lov nr. 1398 af 27. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. *§ 1, nr. 4* og *5,* ophæves.

2. *§ 2, stk. 2,* ophæves.

§ 2

I lov nr. 1398 af 27. december 2008 om ændring af udlændingeloven foretages følgende ændringer:

1. *§ 2, nr. 1,* ophæves.

2. *§ 3, stk. 2,* affattes således:

»*Stk. 2.* Integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af udlændingelovens § 10, stk. 2, nr. 4, § 19, stk. 3, § 19, stk. 8, § 28, stk. 1, nr. 6, § 40 a, stk. 2, § 40 b, stk. 2, og § 58 g, stk. 2, som affattet ved lovens § 2, nr. 4, 5-7, 9-11, 13-15 og 20.«

§ 3

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 785 af 10. august 2009, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 2 a* indsættes som *stk. 4 og 5:*

»*Stk. 4.* Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) med senere ændringer gælder her i landet.

Stk. 5. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte regler om optagelse af personfotografi og fingeraftryk af en udlænding, der søger om visum til Danmark.«

2. I *§ 2 a* indsættes som *stk. 6 og 7:*

»*Stk. 6.* Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) med senere ændringer gælder her i landet.

Stk. 7. Rådsafgørelsen om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger gælder her i landet.«

3. I *§ 2 a* indsættes som *stk. 8 og 9:*

»*Stk. 8.* Ved SIS II-forordningen forstås i denne lov forordning om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) med senere ændringer.

Stk. 9. Ved SIS II forstås i denne lov anden generation af Schengeninformationssystemet.«

4. *§ 2 b, stk. 3,* affattes således:

»Stk. 3. Udlændinge, der har visum til ophold af mere end tre måneders varighed med gyldighed begrænset til et andet Schengenland, har ret til uden ugrundet ophold at rejse gennem Danmark i medfør af Schengenkonventionens artikel 18.«

5. I *§ 3* indsættes som *stk. 2:*

»Stk. 2. En udlænding, der er statsborger i et land, som Danmark forud for Schengenkonventionens ikrafttræden har indgået en bilateral visumfritagelsesaftale med, har uanset stk. 1 ret til at indrejse og opholde sig her i landet i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen.«

6. I *§ 4, stk. 1,* ændres »Schengenkonventionens artikel 12, jf. artikel 15,« til: »visumkodeksens bestemmelser herom«.

7. I *§ 9 c* indsættes efter *stk. 6* som nyt stykke:

»Stk. 7. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan efter forhandling med undervisningsministeren fastsætte nærmere regler om studieaktivitet for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse med henblik på at deltage i en professionsbachelor- eller erhvervsakademiuddannelse her i landet.«

Stk. 7-12 bliver herefter stk. 8-13.

8. I *§ 22, nr. 8,* ændres »§ 10, stk. 2 og 3« til: »§ 10, stk. 2«.

9. I *§ 28, stk. 6,* ændres »§ 2 b, stk. 3, 4. pkt.« til »§ 2 b, stk. 3«.

10. I *§ 37, stk. 1,* indsættes efter *2. pkt.:*

»Er frihedsberøvelsen efter § 36 iværksat umiddelbart i forlængelse af en frihedsberøvelse efter politiloven, regnes fristen fra tidspunktet for frihedsberøvelsen efter politiloven.«

11. *§ 40, stk. 10,* affattes således:

»Stk. 10. Ved behandlingen af en ansøgning om visum efter § 4 eller § 4 a kan Udlændingeservice tilsige den herboende reference til at give personligt møde hos Udlændingeservice eller politiet og fremvise legitimation, der godtgør den pågældendes identitet. Udebliver referencen efter at være tilsagt til at møde hos Udlændingeservice eller politiet uden anmeldt lovligt forfald, kan der gives afslag på visumansøgningen. Tilsigelsen skal indeholde oplysning om virkningerne af udeblivelse.«

12. I *§ 40* indsættes som *stk. 11:*

»Stk. 11. Der kan gives afslag på en ansøgning om visum efter § 4, hvis ansøgeren ikke giver samtykke til, at Udlændingeservice og Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration i forbindelse med behandlingen af en sag om et beløbs forfald til betaling efter § 4, stk. 3-5, kan videregive oplysninger, der indgår i sagen, til den herboende reference, og til, at Udlændingeservice sender sagens akter til ministeriet ved påklage af en afgørelse i en sådan sag. Dette gælder dog ikke i tilfælde, hvor danske diplomatiske eller konsulære repræsentationer udsteder visum på vegne af et andet Schengenland, som Danmark repræsenterer.«

13. I *§ 40 a, stk. 5,* udgår »i registret«.

14. I *§ 40 b, stk. 5,* udgår »i registret«.

15. I *§ 42 f, stk. 8,* ændres »introduktionskursus« til: »asylansøgerkursus«.

16. I *§ 42 i, stk. 2,* ændres »lov om sikring mod følger af arbejdsskade« til: »lov om arbejdsskadesikring«.

17. I *§ 44, stk. 1,* indsættes efter »betaling for ansøgninger om visum«: » og forlængelse af visum«.

18. I *§ 45 j* indsættes efter »§ 45 e, stk. 2«: », 2. pkt.«.

19. *§ 47 c* ophæves.

20. I *overskriften* til *kapitel 8 a* indsættes efter »Schengenkonventionen«: », VIS-forordningen«.

21. I *§ 58 d, 1. pkt.,* indsættes efter »Schengenkonventionen«: », visumkodeksen«.

22. I *§ 58 d, 1. pkt.,* indsættes efter »Schengenkonventionen«: », VIS-forordningen«

23. I *§ 58 g,* ændres »Schengeninformationssystemet« til: »SIS II«.

24. To steder i *§ 58 h, stk. 2,* ændres »Schengeninformationssystemet« til: »SIS II«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2010, jf. dog stk. 2-3.

Stk. 2. Lovens § 3, nr. 1, 4, 6, 9, 11, 12, 19 og 21 træder i kraft den 5. april 2010.

Stk. 3. Integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens § 3, nr. 2, 3, 20 og 22-24. Ministeren kan bestemme, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 4. Udlændingelovens § 2 a, stk. 4, § 4, stk. 1, § 40, stk. 10-11, og § 47 c, som affattet, ændret eller ophævet ved denne lovs § 3, nr. 1, 6, 11, 12 og 19 finder ikke anvendelse på ansøgninger, der er indgivet inden den 5. april 2010. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 5

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Lovforslagets baggrund og indhold
2. Ændringer som følge af forordning om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks)
   2.1. Nærmere om visumkodeksen
      2.1.1. Repræsentationsaftaler
      2.1.2. Tidsfrist for indgivelse af ansøgning
      2.1.3. Afslag i stedet for afvisning
      2.1.4. Sagsbehandlingstider
      2.1.5. Begrundelsespligt
      2.1.6. Gebyrer for ansøgning om visum og forlængelse af visum
3. Fastsættelse af regler om krav til udenlandske studerendes studieaktivitet
   3.1. Gældende regler om meddelelse af opholdstilladelse til studerende
   3.2. Fastsættelse af ens regler for opgørelsen af studieaktivitet
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder m.v.
10. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

1. Lovforslagets baggrund og indhold

Lovforslaget indeholder forslag til ændringer af udlændingeloven med henblik på, at Danmark kan gennemføre forordning om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks).

Visumkodeksen er vedtaget og finder anvendelse fra den 5. april 2010.

Visumkodeksen samler alle eksisterende Schengenregler og -retsakter vedrørende betingelser og procedurer for udstedelse af visa i én retsakt. Formålet er at øge gennemsigtigheden, præcisere de eksisterende regler, indføre foranstaltninger med henblik på yderligere at harmonisere procedurerne for udstedelse af visa samt styrke retssikkerheden og retsplejegarantierne og dermed sikre en mere ensartet anvendelse af Schengenreglerne om visum i alle Schengenlandene.

Visumkodeksen indfører en øvre grænse for sagsbehandlingstider i forbindelse med visumansøgninger, således at en ansøgning om visum normalt skal behandles inden 15 dage regnet fra indgivelsen. I særlige tilfælde kan denne periode forlænges til 30 dage eller højst 60 dage.

Regeringen har støttet, at der skabes klarhed over det samlede regelsæt vedrørende betingelser og procedurer for visumudstedelse inden for Schengenområdet. Regeringen har endvidere bifaldet, at der i alle Schengenlande indføres krav om begrundelse af afslag på visum og ret til at klage over afslag, således som det allerede gælder i Danmark.

Der henvises til afsnit 2.

Regeringen ønsker at tiltrække og fastholde dygtige udenlandske studerende. De er en gevinst for det

danske samfund. Velkvalificerede udenlandske studerende kan bidrage til at sikre danske virksomheder god arbejdskraft, og de højner kvaliteten af uddannelsesinstitutionerne, skaber et internationalt studiemiljø og indgår i rekrutteringsgrundlaget for forskeruddannelserne.

På baggrund af et skærpet tilsyn med en række uddannelsesinstitutioners aktiviteter i relation til udenlandske studerende, har regeringen samtidig fundet det nødvendigt at intensivere indsatsen over for udlændinge, der har fået opholdstilladelse med det formål at studere i Danmark, men som reelt ikke studerer. Når en udlænding har fået opholdstilladelse med henblik på at studere, men rent faktisk ikke er studieaktiv, er grundlaget for opholdstilladelsen ikke til stede, og opholdstilladelsen kan derfor inddrages.

Lovforslaget indeholder forslag om en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter integrationsministeren efter forhandling med undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om studieaktivitet for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse med henblik på at deltage i en professionsbachelor- eller erhvervsakademiuddannelse. Bemyndigelsen vil blandt andet blive anvendt til at fastsætte regler, der betyder, at udenlandske studerende kun må have fravær af et vist omfang for at kunne anses for at være studieaktive.

Forslaget er en opfølgning på Undervisningsministeriets tilsynsrapport af 17. december 2008 om fire udvalgte uddannelsesinstitutioners aktiviteter i relation til udenlandske studerende.

Rapporten har vist et behov for at styrke indsatsen over for den gruppe udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse med henblik på at deltage i en professionsbachelor- eller erhvervsakademiuddannelse, og reglerne om studieaktivitet vil omfatte denne gruppe.

Der henvises til afsnit 3.

Endelig indeholder lovforslaget ændringer af teknisk karakter, herunder præciseringer og konsekvensændringer.

2. Ændringer som følge af forordning om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks)

Kommissionen fremsatte den 19. juli 2006 forslag til forordning om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (KOM(2006)403). Forslaget blev under behandlingen i Europa-Parlamentet og Rådet justeret på en række punkter. Forordningen er undertegnet og dermed vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet den 13. juli 2009.

Folketingets Europaudvalg har løbende været inddraget i behandlingen af forordningsforslaget. Folketingets Europaudvalg er senest blevet forelagt forslaget til visumkodeks til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. april 2009.

Forordningen samler de allerede gældende Schengenregler og -retsakter vedrørende betingelser og procedurer for udstedelse af visa i én visumkodeks med henblik på at øge overblikket over og sammenhængen i de gældende regler på området. Forordningen styrker desuden de proceduremæssige garantier ved at fastsætte regler om pligten til at begrunde afslag på visumansøgninger, indføre foranstaltninger med henblik på at harmonisere procedurerne for udstedelse af visum samt indføre en øvre grænse for sagsbehandlingstiden og dermed sikre en mere ensartet anvendelse af Schengenreglerne om visum.

Visumkodeksen har hjemmel i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, artikel 62, stk. 2, litra a) og b), nr. ii).

Ifølge artikel 1 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, jf. dog protokollens artikel 4 om visse foranstaltninger vedrørende visum (foranstaltninger, der udpeger de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, og foranstaltninger vedrørende en ensartet udformning af visa). Ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

Det fremgår af præamblen til visumkodeksen, at der er tale om en retsakt til udbygning af Schengenreglerne.

Ifølge artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling kan Danmark inden 6 måneder efter, at Rådet har truffet afgørelse om et forslag til udbygning af Schengenreglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i EF-traktaten træffe afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning.

Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil denne afgørelse skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater, der er nævnt i artikel 1 i protokollen om integration af Schengenreglerne i Den Europæiske Union, samt Irland eller Det Forenede Kongerige (Storbritannien), hvis disse medlemsstater deltager i de pågældende samarbejdsområder. Irland og Storbritannien deltager ikke i visumkodeksen.

Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet taler for, at Danmark gennemfører visumkodeksen i dansk ret. Det bemærkes, at visumkodeksen overordnet set med få undtagelser alene indeholder regler, der allerede er gældende inden for Schengensamarbejdet og dermed i Danmark.

Folketingets Europaudvalg blev forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. april 2009 orienteret om, at regeringen agter at gennemføre visumkodeksen i dansk ret.

Da visumkodeksen udgør et samlet regelsæt for betingelser og procedurer for udstedelse af visa, er det hensigtsmæssigt, at visumkodeksen gennemføres i dansk ret ved en henvisning i udlændingeloven til, at visumkodeksens tekst gælder her i landet. Det foreslås således, at visumkodeksen gennemføres i dansk ret ved en henvisning til forordningen om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks), jf. lovforslagets § 3, nr. 1, om indsættelse af stk. 4 i udlændingelovens § 2 a. Det foreslås, at senere ændringer af visumkodeksen ligeledes gælder i Danmark. Der tages således højde for eventuelle fremtidige ændringer af visumkodeksen i det omfang, sådanne ændringer ikke kræver ændring af andre regler i udlændingeloven. Det foreslås desuden, at integrationsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for visumkodeksens gennemførelse, jf. lovforslagets § 3, nr. 21, om henvisning til visumkodeksen i udlændingelovens § 58 d, 1. pkt.

Visse af bestemmelserne i visumkodeksen indgår som en del af en separat forordning: Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 23. april 2009 om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske identifikatorer, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger. Det drejer sig om artikel 13 (om biometriske kendetegn), artikel 40 (om organisatoriske forhold), artikel 41 (om samarbejde mellem medlemsstaterne) og artikel 43 (samarbejde med eksterne tjenesteydere). Forordningen er allerede gennemført i dansk ret ved lov nr. 431 af 1. juni 2008 om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af forordning om visuminformationssystemet m.v.) som ændret ved lov nr. 1398 af 27. december 2008. Med vedtagelsen af visumkodeksen ophæves forordningen og de fælles konsulære instrukser. Herefter indgår de nævnte bestemmelser i stedet som en del af visumkodeksen.

Visumkodeksen gennemføres som nævnt i dansk ret ved en henvisning i udlændingeloven. Integrationsministeriet vil i samarbejde med Udlændingeservice sørge for, at der i forbindelse med visumkodeksens anvendelse informeres om visumkodeksens praktiske betydning for visumansøgere på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk. Endvidere vil Integrationsministeriets visumpraksisnotat blive revideret, således at de nye regler fremgår heraf, herunder kriterier for den overordnede opdeling af sager under de forskellige frister for behandling af sagerne i visumkodeksen.

2.1. Nærmere om visumkodeksen

Schengenreglerne vedrørende visumpolitikken, herunder de fælles konsulære instrukser, blev inkorporeret i EU's institutionelle og retlige bestemmelser efter Amsterdam-traktatens ikrafttrædelse. De fælles konsulære instrukser er i dag det grundlæggende instrument for procedurerne og betingelserne for udste-

delse af visa til kortvarigt ophold, transitvisa og lufthavnstransitvisa, selvom visse principper også findes i Schengenkonventionen og en række bestemmelser i andre særskilte EU-retsakter.

Visumkodeksen samler de allerede gældende Schengenregler og -retsakter vedrørende procedurerne for udstedelse af visa i ét retligt instrument.

Visumkodeksen indeholder overordnet set med få undtagelser alene regler, der allerede er gældende inden for Schengensamarbejdet og dermed i Danmark.

I det følgende gennemgås de bestemmelser i visumkodeksen, der indebærer egentlige nyskabelser.

2.1.1. Repræsentationsaftaler

Forordningens artikel 8 fastlægger bestemmelser om repræsentationsaftaler, som medlemslande indgår med henblik på at aflaste hinanden på destinationer, hvor en medlemsstat ikke ser sig i stand til selv at stå for visumudstedelse. Der lægges op til, at der etableres mulighed for, at en repræsenterende medlemsstat i en repræsentationsaftale kan bemyndiges til at give afslag på visum på vegne af den repræsenterede stat. Dette er en nyskabelse.

Udlændingeloven indeholder i § 47, stk. 2, hjemmel til, at udenlandske repræsentationer i udlandet kan bemyndiges til at udstede visum. Der er derimod ikke hjemmel til, at udenlandske repræsentationer kan bemyndiges til at give afslag på visum på vegne af Danmark. Danske repræsentationer har heller ikke efter de gældende regler kompetence til at give afslag på visum.

Der lægges med lovforslaget ikke op til ændringer i de danske kompetenceregler på området.

Efter visumkodeksens ikrafttræden vil udenlandske repræsentationer, der behandler visumansøgninger på vegne af Danmark, ligesom de danske repræsentationer kunne afvise visumansøgninger efter reglerne i visumkodeksens artikel 19. Der henvises til afsnit 2.1.3.

2.1.2. Tidsfrist for indgivelse af ansøgning

Forordningens artikel 9 fastlægger, at en visumansøgning kan indgives tidligst 3 måneder før begyndelsen af det forventede ophold. Indgives en ansøgning tidligere end dette tidspunkt, skal den i princippet afvises, jf. forordningens artikel 19, stk. 3. Dog kan en ansøgning undtagelsesvis behandles af humanitære grunde eller af hensyn til nationale interesser, jf. artikel 19, stk. 4.

2.1.3. Afslag i stedet for afvisning

Forordningens artikel 19 indeholder regler om afvisning af visumansøgninger, der ikke opfylder de grundlæggende krav til en visumansøgning, herunder at der foreligger et udfyldt ansøgningsskema, et gyldigt rejsedokument, et fotografi af ansøgeren, at ansøgerens fingeraftryk er optaget, og at der er betalt visumgebyr. Hvis disse betingelser ikke er opfyldt, skal ansøgningen afvises, visumgebyret betales tilbage, og sagen behandles ikke. Dog kan en ansøgning undtagelsesvis behandles af humanitære grunde eller af hensyn til nationale interesser, jf. artikel 19, stk. 4.

Muligheden for afvisning af en visumansøgning er en nyskabelse i forhold til gældende EU-regler på området. Dansk ret indeholder allerede mulighed for afvisning. Med gennemførelsen af visumkodeksen vil afvisning af visumansøgninger skulle ske i overensstemmelse med artikel 19, der indeholder en udtømmende opremsning af afvisningsgrundene. I forhold til de gældende regler betyder visumkodeksen, at der i nogle tilfælde ikke længere kan ske afvisning af ansøgningen. I stedet skal der gives et egentligt afslag med mulighed for klageadgang. Et sådant afslag vil efter de almindelige regler i udlændingeloven blive givet af Udlændingeservice med klageadgang til Integrationsministeriet.

Artikel 19 indebærer endvidere, at afvisningsbestemmelsen i udlændingelovens § 40, stk. 10, foreslås ændret, således at ansøgningen om visum ikke længere afvises i tilfælde, hvor den herboende reference udebliver efter at være tilsagt til at møde hos Udlændingeservice eller politiet uden anmeldt lovligt

forfald. I stedet gives der som udgangspunkt afslag på ansøgningen. Der henvises herved til lovforslagets § 3, nr. 11.

2.1.4. Sagsbehandlingstider

Forordningens artikel 23 indeholder bestemmelser om maksimale sagsbehandlingstider. En visumansøgning skal således afgøres inden for 15 kalenderdage regnet fra datoen for indgivelsen af en ansøgning, der er antagelig i henhold til artikel 19. Denne periode kan i individuelle tilfælde forlænges op til 30 kalenderdage, hvis det er nødvendigt at undersøge ansøgningen nærmere eller i tilfælde af repræsentation af et andet Schengenland, hvor myndighederne i det repræsenterede land høres. Perioden kan undtagelsesvist forlænges til maksimalt 60 kalenderdage i særlige tilfælde, når der er brug for supplerende dokumentation.

Efter forordningens artikel 9, stk. 2, kan det bestemmes, at ansøgerne skal bestille tid til at indgive en ansøgning. I sådanne tilfælde skal sagsbehandlingstiderne regnes fra den dato, hvor ansøgningen faktisk indgives, dvs. tidligst den dato, hvor ansøgeren i overensstemmelse med den bestilte tid fremmøder og indgiver en ansøgning, der er antagelig i henhold til artikel 19. Mødet skal normalt finde sted inden for en frist på to uger regnet fra den dato, hvor der er anmodet om mødet, jf. forordningens artikel 9, stk. 2.

I begrundede hastetilfælde kan de danske repræsentationer give ansøgerne lov til at indgive deres ansøgning enten uden tidsbestilling, eller således at der straks aftales en tid til et møde, jf. forordningens artikel 9, stk. 3.

Fastlæggelse af sagsbehandlingstider er en nyskabelse i forhold til de gældende Schengenregler på området. Visumkodeksen giver ikke præcise angivelser af, hvilke forhold der kan begrunde, at sagsbehandlingstiden kan forlænges ud over 15 eller 30 dage.

Som hovedregel skal sager, der kan afgøres med udstedelse af visum på de danske repræsentationer i udlandet (såkaldt bona fide-sager), afgøres inden for 15 dage. Allerede i dag har de danske repræsentationer for hovedparten af indgivne visumansøgninger sagsbehandlingstider på 5-10 dage fra modtagelsen af en fuldstændig ansøgning.

Finder repræsentationen, at det er nødvendigt at undersøge ansøgningen nærmere, og vurderes det, at der ved en sådan undersøgelse er udsigt til, at sagen vil kunne afgøres ved udstedelse af visum på repræsentationen, kan perioden forlænges op til 30 dage, hvis betingelserne i visumkodeksen herfor er opfyldt. Forlængelse af sagsbehandlingstiden ud over 30 dage bør normalt ikke finde sted ved repræsentationernes behandling af visumsager, da det i så fald kan være vanskeligt at overholde den maksimale sagsbehandlingstid på 60 dage, hvis sagen skal forelægges Udlændingeservice.

Repræsentationerne skal i øvrigt generelt tage hensyn til, at der er tale om maksimale sagsbehandlingstider, og at der derfor gives tilstrækkelig tid til at afgøre sager, der hjemsendes til behandling i Udlændingeservice. Det forudsættes således, at repræsentationerne hjemsender sager til behandling, så snart det vurderes, at dette er nødvendigt efter de til enhver tid gældende retningslinjer.

I tilfælde, hvor repræsentationerne ikke umiddelbart kan meddele visum og derfor sender ansøgningen til afgørelse i Udlændingeservice, kan det normalt lægges til grund, at det er nødvendigt at undersøge ansøgningen nærmere, og at sagsbehandlingstiden derfor kan udgøre op til 30 dage.

I overensstemmelse med visumkodeksens regler kan denne periode undtagelsesvist forlænges til maksimalt 60 dage i særlige tilfælde, når der er brug for supplerende dokumentation. Det er vurderingen, at det bl.a. i følgende tilfælde kan være nødvendigt med en sagsbehandlingstid, der ligger ud over 30 dage:

I sager, hvor den herboende referenceperson ved ansøgningens indgivelse ikke har afgivet de oplysninger, som er nødvendige for behandlingen af sagen, og Udlændingeservice således efter forelæggelse fra repræsentationen skal indhente disse relevante oplysninger, vil der kunne blive tale om en forlænget sagsbehandlingstid, da det i så fald er nødvendigt at indhente de supplerende oplysninger fra den herboende

referenceperson. Der vil blive tilvejebragt en mulighed for, at den herboende referenceperson kan fremsende de nødvendige oplysninger allerede ved ansøgningstidspunktet. Har den herboende referenceperson herefter afgivet de nødvendige oplysninger ved ansøgningstidspunktet, vil sagen som udgangspunkt kunne afgøres inden for 30 dage.

I sager, hvor der er mistanke om, at ansøgeren tidligere har misbrugt et visum, vil der kunne blive tale om en forlænget sagsbehandlingstid, da sådanne sager kan kræve supplerende dokumentation.

I sager, hvor der anmodes om økonomisk sikkerhedsstillelse fra den herboende referenceperson efter reglerne i udlændingelovens § 4, stk. 2, vil der ligeledes kunne blive tale om en forlænget sagsbehandlingstid, bl.a. fordi sådanne sager ofte forsinkes, hvis referencen eller referencens pengeinstitut ikke i første omgang tilvejebringer den tilstrækkelige sikkerhedsstillelse.

Ovenstående skal alene betragtes som eksempler på tilfælde, hvor der kan blive tale om en sagsbehandlingstid ud over 30 dage.

Der vil blive udarbejdet nationale retningslinjer om den nærmere fortolkning af artikel 23, herunder kriterier for hvornår sagsbehandlingstiden kan forlænges ud over 15 eller 30 dage. Kommissionen vil endvidere sammen med medlemslandene udarbejde en fælles håndbog til brug for visumsagsbehandlingen. I håndbogen forventes indføjet nærmere retningslinjer samt eksempler på sager, hvor sagsbehandlingstiden kan forlænges ud over 15 dage.

Hvis en eventuel yderligere undersøgelse af sagen involverer ansøgeren, herunder i forbindelse med partshøring, skal myndighederne tage hensyn til de nævnte frister for sagsbehandlingstider ved fastsættelse af en frist for afgivelse af oplysninger til sagen. Afgiver ansøgeren ikke de nødvendige oplysninger inden for den fastsatte frist, eller møder ansøgeren ikke op hos myndigheden efter tilsigelse, kan myndighederne afgøre visumsagen på det foreliggende grundlag, jf. udlændingelovens § 40, stk. 1. Der vil i den forbindelse normalt kunne gives afslag på visumansøgningen.

Hvis en eventuel yderligere undersøgelse af sagen involverer andre end ansøgeren – herunder den herboende reference – skal myndighederne ligeledes tage hensyn til de nævnte frister for sagsbehandlingstider ved fastsættelse af en frist for afgivelse af oplysninger. Efter udløbet af fristen for at afgive oplysninger må der om nødvendigt træffes afgørelse på det foreliggende grundlag. Der vil i den forbindelse normalt kunne gives afslag på visumansøgningen, hvis de ønskede oplysninger ikke er modtaget. Reagerer referencen ikke på Udlændingeservices anmodning om at udfylde det fremsendte spørgeskema, gives der som hidtil afslag på visumansøgningen, da det i så fald ikke er bekræftet, at den pågældende venter besøg af visumansøgeren.

Da visumkodeksen gennemføres i sin helhed ved en henvisning hertil i udlændingeloven, jf. den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 4, jf. lovforslagets § 3, nr. 1, vil bestemmelserne om sagsbehandlingstider i visumkodeksen kunne få betydning i forhold til forvaltningsloven.

Det fremgår således af forvaltningslovens § 11, stk. 2, at kravet om udsættelse af sagens behandling efter anmodning fra parten om aktindsigt ikke gælder, hvis udsættelsen vil medføre overskridelse af en lovbestemt frist for sagens afgørelse.

Det fremgår endvidere af forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 2, at kravet om partshøring ikke gælder, hvis udsættelse af sagen vil medføre overskridelse af en lovbestemt frist for sagens afgørelse.

Endelig fremgår det af forvaltningslovens § 21, stk. 2, nr. 1, at retten for en part til på ethvert tidspunkt at forlange sagens afgørelse udsat, indtil parten har afgivet en udtalelse til sagen, ikke gælder, hvis udsættelsen vil medføre overskridelse af en lovbestemt frist for sagens afgørelse.

I forbindelse med vejledningen på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk vil der blive vejledt om sagsbehandlingsfristerne og om forholdet til forvaltningsloven.

Da visumkodeksens regler om sagsbehandlingstider ikke kan fraviges, kan det i visse situationer være

nødvendigt at afgøre en ansøgning, inden den er fuldt oplyst. Afgørelsen af sagen må i så fald ske på det foreliggende grundlag.

I sager, hvor sagens fulde oplysning beror på myndighederne, og hvor denne oplysning af sagen ikke kan nås inden for de 60 dage, vil Udlændingeservice skulle afgøre sagen med et afslag, men samtidig tilkendegive over for ansøgeren, at sagen vil blive genoptaget på myndighedernes foranledning, når de nødvendige oplysninger foreligger. Dette kan f.eks. være tilfældet i sager, hvor det vurderes nødvendigt at ægthedsvurdere dokumenter, som ansøgeren har fremlagt. En sådan ægthedsvurdering vil kunne tage længere tid end 60 dage, f.eks. hvis myndighederne i ansøgerens hjemland skal inddrages, og det vil derfor som følge af visumkodeksens regler være nødvendigt at give afslag på visumansøgningen inden udløbet af de 60 dage fra indgivelsen af ansøgningen.

Et sådant afslag vil kunne gives med henvisning til visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra b), hvorefter der gives afslag på ansøgning om visum, hvis der er begrundet tvivl om ægtheden af den dokumentation, der er fremlagt af ansøgeren. Udlændingeservice vil samtidig skulle tilkendegive over for ansøgeren, at sagen vil blive genoptaget på myndighedernes foranledning, når ægthedsvurderingen foreligger.

I nogle sager kan det være nødvendigt at give afslag på en ansøgning om visum, selvom ansøgeren eller den herboende reference ikke kan bebrejdes, at der ikke er svaret på partshøringen eller i øvrigt givet oplysninger til sagen inden for den givne frist, f.eks. fordi postforbindelsen til ansøgerens hjemland er langsommelig.

Udlændingeservice vil derfor i sager, hvor ansøgeren eller den herboende reference ikke har besvaret en partshøring eller givet de oplysninger, der er anmodet om, og hvor det derfor ikke er muligt at træffe afgørelse inden for sagsbehandlingsfristen på 60 dage, afgøre sagen med et afslag, men samtidig tilkendegive over for ansøgeren, at sagen vil blive genoptaget, hvis de ønskede oplysninger foreligger inden en fastsat tidsfrist.

2.1.5. Begrundelsespligt

Forordningens artikel 32 fastlægger, at et afslag på visum skal begrundes skriftligt, og at den pågældende skal have adgang til at klage over afgørelsen. Dette er en væsentlig nyskabelse i de fælles Schengenregler i forhold til de gældende regler, hvor hvert Schengenland selv bestemmer, om det vil give et begrundet afslag og adgang til klage over afslaget på visum. De danske regler indebærer allerede, at afslag på visum skal begrundes, og at ansøgeren kan klage til Integrationsministeriet over et afslag på en ansøgning om visum truffet af Udlændingeservice.

2.1.6. Gebyrer for ansøgning om visum og forlængelse af visum

Forordningens artikel 16 angiver, at der som hovedregel skal betales et visumgebyr på 60 euro for indgivelse af ansøgning om visum. Der opkræves ikke gebyr for børn under seks år. For børn i alderen 6-11 år kan der opkræves et gebyr på 35 euro.

Beløbet på 60 euro svarer til det gældende niveau, hvor der for de danske repræsentationers behandling af visumansøgninger betales et gebyr på 450 kr. Efter de gældende bestemmelser opkræves der ikke gebyr for børn under seks år. Der henvises til bekendtgørelse nr. 1203 af 11. december 2008 om betaling for tjenestehandlinger i udenrigstjenesten § 3.

Bekendtgørelsen om betaling for tjenestehandlinger i udenrigstjenesten vil blive revideret i overensstemmelse med bestemmelserne om gebyr i visumkodeksens § 16. Gebyret for børn i alderen 6-11 år vil i overensstemmelse hermed blive fastsat til et beløb i danske kroner, der svarer til 35 euro.

I dag betales der ikke gebyr for visumansøgninger, der indgives ved indrejsen i Danmark.

Efter udlændingebekendtgørelsens § 17, stk. 4, kan Udlændingeservice, når særlige grunde taler herfor, udstede visum ved indrejsen i Danmark for op til 15 dages ophold med én indrejse eller transitvisum for op til 5 dages ophold med én indrejse

Efter cirkulære nr. 33 af 23. marts 2001 om udstedelse af visum ved indrejse i Danmark kan Københavns Politi og politimesteren i Varde (nu Sydøstjyllands politi) udstede visum i henholdsvis Københavns Lufthavn i Kastrup og Billund Lufthavn uden forelæggelse for Udlændingeservice til visumpligtige udlændinge i tilfælde af flyforsinkelse, uforudset flyruteændring, nødlanding eller lignende omstændigheder (nødvisum), jf. cirkulærets § 4.

Efter cirkulære nr. 7 af 31. januar 2002 kan politiet (alle politikredse) udstede visum til visumpligtige sømænd i transit uden forelæggelse for Udlændingeservice.

Efter visumkodeksens artikel 16 skal der opkræves visumgebyr også i de tilfælde, hvor der ansøges om visum ved grænsen. Efter artikel 16, stk. 6, kan det dog undlades at opkræve gebyr bl.a. af humanitære årsager.

Udlændingebekendtgørelsen og de nævnte cirkulærer om udstedelse af henholdsvis nødvisum og visum til visumpligtige sømænd i transit vil blive revideret, herunder således at der vil skulle opkræves gebyr for indgivelse af en visumansøgning ved grænsen. I overensstemmelse med visumkodeksens artikel 16, stk. 6, vil det blive fastsat, at der fortsat ikke opkræves gebyr ved ansøgning om såkaldt nødvisum i tilfælde af flyforsinkelse, uforudset flyruteændring, nødlanding eller lignende omstændigheder

Forordningens artikel 33, stk. 1, angiver, at gyldighedsperioden og/eller varigheden af et udstedt visum kan forlænges, hvis visumindehaveren dokumenterer, at der foreligger force majeure eller humanitære årsager. Varigheden kan ikke forlænges ud over et ophold på i alt 3 måneder. Der opkræves ikke gebyr for en sådan forlængelse.

Efter artikel 33, stk. 2, kan gyldighedsperioden og/eller varigheden af et udstedt visum endvidere forlænges, hvis visumindehaveren fremlægger dokumentation for alvorlige personlige årsager, som kan begrunde en forlængelse af gyldighedsperioden eller varigheden af opholdet. Varigheden kan ikke forlænges ud over et ophold på i alt 3 måneder. For ansøgning om en sådan forlængelse skal der opkræves et gebyr på 30 euro.

Efter de gældende regler i udlændingebekendtgørelsens § 18, stk. 1, kan et visum under en udlændings ophold her i landet forlænges af Udlændingeservice til i alt tre måneders ophold, når der foreligger force majeure, eller når humanitære hensyn eller tungtvejende forretningsmæssige eller personlige grunde taler derfor. Forlængelse kan normalt kun ske på grundlag af oplysninger, der ikke forelå på tidspunktet for visumudstedelsen og kun, hvis formålet med opholdet ikke ændres.

Efter visumkodeksens gennemførsel vil udlændingebekendtgørelsens § 18, stk. 1, blive revideret i overensstemmelse med visumkodeksens bestemmelser. Det vil samtidig blive fastsat, at der skal opkræves gebyr for ansøgning om forlængelse af visum af de årsager, der er nævnt i visumkodeksens artikel 33, stk. 2.

3. Fastsættelse af regler om krav til udenlandske studerendes studieaktivitet

Det er et højt prioriteret område for regeringen at tiltrække og fastholde dygtige udenlandske studerende. Velkvalificerede udenlandske studerende kan bidrage til at sikre danske virksomheder god arbejdskraft, og de højner kvaliteten af uddannelsesinstitutionerne, skaber et internationalt studiemiljø og indgår i rekrutteringsgrundlaget for forskeruddannelserne.

Regeringen ønsker selvsagt kun at tiltrække reelle studerende. Der skal sættes ind over for udenlandske studerende, der ikke bruger en studieopholdstilladelse til at studere, men f.eks. til at arbejde ulovligt.

Antallet af udenlandske studerende her i landet har været stigende de seneste år. Det er positivt, idet regeringen målrettet har arbejdet for at tiltrække højt kvalificerede studerende. Fra 2007 er dette sket med udgangspunkt i regeringens strategi for national profilering og markedsføring af Danmark som uddannelsesland. Strategien er udgivet i august 2007 under navnet: »National strategi for markedsføring

af Danmark som uddannelsesland 2007-2010«. Det stigende antal udenlandske studerende her i landet betyder dog samtidig, at fortsat kontrol med udenlandske studerende er nødvendig.

Blandt andet på baggrund af det høje antal udenlandske studerende iværksatte Undervisningsministeriet den 4. august 2008 et skærpet tilsyn med fire udvalgte uddannelsesinstitutioners aktiviteter i relation til udenlandske studerende. Tilsynet udmøntede sig den 17. december 2008 i en rapport. Rapporten blev sendt til Integrationsudvalget den 18. december 2008 (alm. del – bilag 53) og til Uddannelsesudvalget den 19. december 2008 (alm. del – bilag 116).

Rapporten viste, at der var behov for at præcisere, at Undervisningsministeriets institutioner ikke selv kan oprette adgangsgivende kurser, der giver udenlandske studerende mulighed for at få en opholdstilladelse.

Integrationsministeren ændrede derfor med virkning fra den 22. april 2009 studiebekendtgørelsen. Udenlandske studerende kan således nu kun få opholdstilladelse til kurser, som Undervisningsministeriet anerkender som adgangsgivende til en videregående uddannelse.

Rapporten viste endvidere et behov for at styrke indsatsen over for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse med henblik på at deltage i en professionsbachelor- eller erhvervsakademiuddannelse.

På baggrund af rapportens konklusioner er det således regeringens opfattelse, at der skal sættes yderligere ind over for de udenlandske studerende, der har fået opholdstilladelse for at deltage i en sådan uddannelse, men som viser sig ikke at studere.

I rapporten foreslås det blandt andet, at der fastsættes ens regler for opgørelsen af studieaktiviteten. Ved at fastsætte regler for opgørelsen af studieaktiviteten sikres en fortsat effektiv kontrol. Dette er nødvendigt for at undgå misbrug. Endvidere kan fastsættelsen af regler for opgørelsen af studieaktivitet bidrage til at styrke kvaliteten af de danske uddannelsesinstitutioner. Studerendes manglende fremmøde til undervisningen sænker niveauet for både den enkelte og også for holdet som sådan. Ens og faste regler for opgørelsen af studieaktivitet kan bidrage til højere mødedeltagelse.

3.1. Gældende regler om meddelelse af opholdstilladelse til studerende

Reglerne om meddelelse af opholdstilladelse til udenlandske studerende findes i bekendtgørelse nr. 904 af 4. juli 2007 om meddelelse af opholds- og arbejdstilladelse til studerende, som ændret ved bekendtgørelse nr. 296 af 14. april 2009 (herefter studiebekendtgørelsen).

Det følger af studiebekendtgørelsen, at det normalt er en betingelse for meddelelse af opholdstilladelse med henblik på at studere i Danmark, at den uddannelsesinstitution, som den udenlandske studerende er indskrevet ved, er offentligt anerkendt eller statsligt godkendt. Endvidere skal den uddannelse eller det kursus, som skal danne baggrund for opholdstilladelsen, være godkendt af en statslig myndighed, dvs. det relevante ressortministerium. Dette gælder både videregående uddannelser, ungdoms- og grundskoleuddannelser.

Kurser, som udbydes på en statslig godkendt folkehøjskole eller lignende, kan danne baggrund for opholdstilladelse til udenlandske studerende, hvis skolens forstander erklærer på tro og love, at det pågældende kursus vil udløse statstilskud i henhold til lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler).

Er en uddannelse eller et kursus ikke godkendt af en statslig myndighed, men udbydes på en statsligt godkendt uddannelsesinstitution under statsligt tilsyn, kan der gives opholdstilladelse på grundlag af en vejledende udtalelse om uddannelsens eller kursets indholdsmæssige kvalitetsniveau fra Danmarks Evalueringsinstitut (EVA). Dette gælder også for kurser på folkehøjskoler m.v., der gennemføres uden tilskud efter højskoleloven. EVA er en uafhængig, statslig institution, der har til formål at medvirke til at sikre og udvikle kvaliteten af undervisning og uddannelse i Danmark.

Når en udenlandsk studerende er meddelt opholdstilladelse med henblik på at følge en uddannelse i

Danmark er det et krav, at udlændingens forsørgelse er sikret gennem egne midler, stipendium, studielån eller lignende, jf. studiebekendtgørelsens § 7, stk. 1.

Det følger af udlændingelovens § 44 e, at kommunalbestyrelsen skal indberette til Udlændingeservice, hvis en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse med henblik på at studere her i landet, modtager offentlig hjælp til forsørgelse under sit ophold her i landet.

Når en studerende er meddelt opholdstilladelse med henblik på at følge en uddannelse i Danmark, er det endvidere et krav, at udlændingen er studieaktiv i relation til det kursus eller den uddannelse, som danner grundlag for udlændingens opholdstilladelse. Dette fremgår af studiebekendtgørelsens § 6, stk. 2.

Efter udlændingelovens § 44 d skal en uddannelsesinstitution indberette til Udlændingeservice, hvis en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse med henblik på at studere her i landet, ikke er studieaktiv i relation til det kursus eller den uddannelse, som danner grundlag for udlændingens opholdstilladelse.

Efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, kan en tidsbegrænset opholdstilladelse inddrages, når grundlaget for opholdstilladelsen var urigtigt eller ikke længere er til stede. Hvis en udlænding, der har opholdstilladelse som studerende, ophører med at være selvforsørgende eller studieaktiv, vil opholdstilladelsen således kunne inddrages.

3.2. Fastsættelse af ens regler for opgørelsen af studieaktivitet

Det fremgår af lovbemærkningerne til udlændingelovens § 44 d, at uddannelsesinstitutionerne skal indberette til Udlændingeservice, hvis det konstateres, at en udlænding ikke er studieaktiv efter de regler, der gælder for den pågældende uddannelse (Lovforslag nr. L 17 af 4. oktober 2006, bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 17, side 37).

Efter de gældende regler er det således de regler, der gælder for den enkelte uddannelse, som er afgørende for, om en udenlandsk studerende kan anses for at være studieaktiv på en sådan måde, at betingelserne for opholdstilladelse er opfyldt.

Undervisningsministeriets tilsyn har bl.a. vist, at studieaktiviteten på nogle af de institutioner, der udbyder professionsbachelor- eller erhvervsakademiuddannelser, er relativt lav.

Der er en betydelig forskel på, hvordan uddannelsesinstitutionerne, der udbyder professionsbachelor- eller erhvervsakademiuddannelser, definerer studieaktivitet. Dermed er der også forskel på, hvordan institutionerne registrerer studieaktivitet. Dette åbner op for misbrug og er endvidere et problem for de udenlandske studerende, som reelt ønsker at studere, idet kravet om studieaktivitet bliver uigennemsigtigt og uoverskueligt.

Med henblik på at sikre en fortsat effektiv kontrol af de udenlandske studerende og dermed undgå misbrug af studieopholdstilladelser bedst muligt foreslår regeringen, at der i udlændingeloven indsættes hjemmel til, at integrationsministeren efter forhandling med undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om studieaktivitet for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse med henblik på at deltage i en professionsbachelor- eller erhvervsakademiuddannelse.

Ved at fastsætte ens regler for opgørelsen af studieaktivitet sikres det, at de udenlandske studerende er klar over, i hvilke tilfælde uddannelsesinstitutionen vil skulle indberette dem til Udlændingeservice som studieinaktive. Endvidere bliver det nemmere for Udlændingeservice at føre kontrol med, om de udenlandske studerende under hele studieforløbet opfylder betingelserne for opholdstilladelsen.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil bl.a. blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om, hvornår udenlandske studerende kan anses for studieaktive, og hvordan uddannelsesinstitutionerne skal opgøre studieaktiviteten. Fastsættelsen af reglerne vil ske efter nærmere drøftelse med undervisningsministeren.

Reglerne om opgørelse af studieaktivitet vil alene omfatte studerende fra ikke EU/EØS-lande, der er indskrevet ved professionsbachelor- og erhvervsakademiuddannelserne.

Det er hensigten at fastsætte regler, der betyder, at en udenlandsk studerende ikke kan anses for

studieaktiv og dermed bevare sin studieopholdstilladelse, hvis vedkommende har mere end 10 % fravær i forhold til den samlede undervisning.

Studieaktiviteten skal måles ved, at den enkelte uddannelsesinstitution i forbindelse med hver lektion registrerer, hvilke udenlandske elever der ikke er til stede. Alle former for fravær vil som udgangspunkt skulle registreres. Fravær i forbindelse med læge- eller tandlægebesøg, der ikke er akut, forsinkelse pga. trafikale problemer m.v. vil skulle medregnes ved opgørelsen af fravær. Sygefravær skal dog ikke medregnes, hvis den studerende fremviser en lægeerklæring. Udenlandske studerende, der på grund af handicap eller andre funktionsvanskeligheder ikke kan deltage aktivt i undervisningen i et eller flere fag, kan efter uddannelsesinstitutionens konkrete vurdering fritages for dele af undervisningen. Sådant fravær vil ikke få betydning for opgørelsen af den udenlandske studerendes fravær.

Ved udmøntningen af bemyndigelsesbestemmelsen vil Integrationsministeriet i samarbejde med Undervisningsministeriet tilrettelægge studieaktivitetskontrollen således, at der tages højde for uddannelsernes tilrettelæggelse, herunder projektarbejde, virksomhedspraktik, e-learning m.v.

Der er hensigten bl.a. også at fastsætte regler om, at uddannelsesinstitutionen fast skal orientere de udenlandske studerende om omfanget af deres fravær midt i hvert semester, dvs. i marts og oktober måned. Endvidere skal uddannelsesinstitutionerne på et hvilket som helst tidspunkt oplyse en udenlandsk studerende om omfanget af fravær, hvis den studerende selv retter henvendelse herom. Det påhviler den studerende at gøre opmærksom på eventuelt forkert registreret fravær.

Fraværsregistreringen skal starte forfra hvert semester, dvs. to gange om året. Det afgørende er således, om fraværet overstiger 10 % i løbet af et semester.

Hvis en udenlandsk studerende har mere end 10 % fravær – og den pågældende dermed ikke kan anses for at være studieaktiv – påhviler det uddannelsesinstitutionen at indberette den studerende til Udlændingeservice. Dette følger af udlændingelovens § 44 d. Indberetning skal således ske på det tidspunkt, hvor uddannelsesinstitutionen bliver bekendt med, at en udenlandsk studerendes fravær er mere end 10 %.

Det er hensigten at fastsætte regler, der sikrer, at uddannelsesinstitutionernes indberetning til Udlændingeservice af studerende, der ikke er studieaktive, sker hurtigt efter konstateringen heraf.

Reglerne om studieaktivitet vil blive fastsat i studiebekendtgørelsen.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 7.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om implementering af visumkodeksen medfører krav om maksimale sagsbehandlingstider på henholdsvis 15, 30 og 60 dage fra indgivelsen af visumansøgningen.

Forslaget indebærer behov for etablering af it-understøttelse hos relevante myndigheder.

På Integrationsministeriets område skønnes implementering, vedligeholdelse og drift at indebære merudgifter på 3,2 mio. kr. i 2009, 5,0 mio. kr. i 2010, 4,2 mio. kr. i 2011 og ca. 4,1 mio. kr. i 2012. Merudgifterne finansieres af de på forslag til finansloven for 2010 afsatte bevillinger på § 18.11.02.22. Udgifterne i 2009 finansieres på tillægsbevillingsloven for 2009.

Forslaget forventes at medføre en merudgift for Udenrigsministeriet på ca. 8-10 mio. kr. Udgiften afholdes inden for Udenrigsministeriets bevillinger.

Forslaget om implementering af visumkodeksen indebærer behov for tilførsel af flere ressourcer til sagsbehandling i Udlændingeservice. Ressourcebehovet skønnes med betydelig usikkerhed at medføre merudgifter på 9,0 mio. kr. i 2010. De forventede merudgifter finansieres af den på finanslovsforslaget for 2010 afsatte reserve på § 18.11.79.40. Der tages stilling til det fremadrettede ressourcebehov i forbindelse med finanslovsforslaget for 2011.

Efter visumkodeksen skal der opkræves gebyr for ansøgninger om forlængelse af visum op til 3 måneder. Gebyret udgør 30 euro. Opkrævningen af gebyret skønnes med betydelig usikkerhed at medføre

administrative omkostninger i Udlændingeservice i samme størrelsesorden. Budgetteringen af gebyrindtægter og de administrative omkostninger forbundet med gebyropkrævningen revurderes i forbindelse med finanslovsforslaget 2011.

Forslaget om registrering af studieaktiviteten forventes ikke at medføre merudgifter for staten. Undervisningsministeriet har oplyst, at der må forventes merudgifter til administration og eventuelle systeminvesteringer i forbindelse med registreringen på skolerne. Merudgiften må skolerne finansiere via deltagerbetalingen eller anden betaling for de udenlandske studerende.

Undervisningsministeriet har yderligere oplyst, at de øvrige studerende på professionsbachelor- og erhvervsakademiuddannelser almindeligvis ikke registreres for tilstedeværelse, og skolerne kan derfor ikke forventes i forvejen at have et system til registrering af tilstedeværelse ved hver lektion. Merudgifterne til den nye registrering på den enkelte skole afhænger af den hidtidige praksis for registrering og behovet for systeminvesteringer.

Endelig forventes i Udlændingeservice en mindre stigning i antallet af inddragelsessager på studieområdet. Den forventede ændring i tilgangen af sager indgår i den almindelige bevillingsfastsættelse for Udlændingeservice.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser af betydning for borgerne.

8. Forholdet til EU-retten

Som følge af forbeholdet på området for retlige og indre anliggender har Danmark ikke deltaget i vedtagelsen af forordningen om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks). Da forordningen imidlertid udbygger Schengenreglerne, træffer Danmark, jf. protokollen om Danmarks stilling, inden 6 måneder efter vedtagelsen af forordningen afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningen i dansk ret.

Regeringen vil meddele Rådet, at Danmark har truffet afgørelse om at gennemføre forordningen i sin nationale lovgivning.

9. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget har været sendt til høring hos følgende myndigheder og organisationer:

ACE Denmark Akkrediteringsinstitutionen, Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Amnesty International, Beskæftigelsesrådet, Boligselskabernes Landsforening, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet, Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU, Danmarks Lejeforeninger, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Industri, Dansk Psykolog Forening, Dansk Røde Kors, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske Regioner, Danske Erhvervsskoler – Bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler - Lederne, Danske Universiteter, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Katolske Kirke i Danmark, Det Danske Akademi, Dokumentations- og Rådgivnings- centret om Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Erhvervsakademi Fyn-Vejle, Erhvervsakademi Hovedstaden A Københavns Tekniske Skole, Erhvervsakademi Hovedstaden B Niels Brock, Erhvervsakademi Midtvest, Erhvervsakademi Nordjylland, Erhvervsakademi Nordøst, Erhvervsakademi Sjælland, Erhvervsakademi Sydvest, Erhvervsakademi Sydøst, Erhvervsakademi Århus, Erhvervs- og Selskabssty-

relsen, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Flygtningenævnet, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Færøernes Landsstyre, Naalakkersuisut (Grønlands Landsstyre), Handel, Transport og Serviceerhvervene, HK/Danmark, Højskolernes Sekretariat, Håndværksrådet, Institut for Menneskerettigheder, KL, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Landsforeningen Adoption og Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Politiforbundet i Danmark, Professionshøjskolernes Rektorkollegium, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Red Barnet, Retslægerådet, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rådet for Etniske Minoriteter, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, samtlige byretter, Sundhedskartellet, Trykkefrihedsselskabet, Uddannelsesstyrelsen, UNHCR, Ægteskab Uden Grænser og 3 F.

10. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Forslaget om implementering af visumkodeksen indebærer behov for etablering af it-understøttelse hos relevante myndigheder.
		På Integrationsministeriets område skønnes implementering, vedligeholdelse og drift at indebære merudgifter på 3,2 mio. kr. i 2009, 5,0 mio. kr. i 2010, 4,2 mio. kr. i 2011 og ca. 4,1 mio. kr. i 2012. Merudgifterne finansieres af de på forslag til finansloven for 2010 afsatte bevillinger på § 18.11.02.22. Udgifterne i 2009 finansieres på tillægsbevillingsloven for 2009. Samlet forventes forslaget at medføre en merudgift for Udenrigsministeriet område på ca. 8-10 mio. kr. Udgiften afholdes inden for Udenrigsministeriets bevillinger. Forslaget om implementering af visumkodeksen indebærer behov for tilførsel af flere ressourcer til sagsbehandling i Udlændingeservice. Ressourcebehovet skønnes med betydelig usikkerhed at medføre merudgifter på 9,0 mio. kr. i 2010. De forventede merudgifter finansieres af den på finanslovsforslaget for 2010 afsatte reserve på § 18.11.79.40. Der tages stilling til det fremadrettede ressourcebehov i forbindelse med finanslovsforslaget for 2011. Opkrævningen af gebyret i forbindelse med visse visumansøgninger skønnes at medføre administrative omkostninger i Udlændinge-

		service i samme størrelsesorden. Budgetteringen af gebyrindtægter og de administrative omkostninger forbundet med gebyropkrævningen revurderes i forbindelse med finanslovsforslaget 2011. Forslaget om registrering af studieaktiviteten forventes ikke at medføre merudgifter for staten, men der må forventes merudgifter til administration og eventuelle systeminvesteringer i forbindelse med registreringen på skolerne. Merudgiften må skolerne finansiere via deltagerbetalingen eller anden betaling for de udenlandske studerende. I Udlændingeservice forventes en mindre stigning i antallet af inddragelsessager på studieområdet. Ændringen i tilgangen af sager indgår i den almindelige bevillingsfastsættelse for Udlændingeservice.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Visumkodeksen medfører krav om maksimale sagsbehandlingstider på henholdsvis 15, 30 og 60 dage fra indgivelsen ansøgningen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Som følge af forbeholdet på området for retlige og indre anliggender har Danmark ikke deltaget i vedtagelsen af forordningen om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks). Da forordningen imidlertid udbygger Schengenreglerne, træffer Danmark, jf. protokollen om Danmarks stilling, inden 6 måneder efter vedtagelsen af forordningen afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningen i dansk ret. Regeringen vil meddele Rådet, at Danmark har truffet afgørelse om at gennemføre forordningen i sin nationale lovgivning.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at *§ 1, nr. 4 og 5,* i lov nr. 431 af 1. juni 2008 om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af forordning om visuminformationssystemet m.v.) som ændret ved lov nr. 1398 af 27. december 2008 ophæves.

Forslaget er af teknisk karakter. § 1, nr. 4 (om overskriften til kapitel 8 a) og nr. 5 (om § 58 d) er ikke trådt i kraft, og ved lovforslaget foreslås der yderligere ændringer af udlændingelovens § 58 d, 1. pkt., jf. lovforslagets § 3, nr. 21. § 1, nr. 4, er i sit indhold identisk med lovforslagets § 3, nr. 20, men foreslås ophævet og genindsat af praktiske grunde, idet lov nr. 431 af 1. juni 2008 dermed i sin helhed enten er trådt i kraft eller ophævet.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 1.

Efter § 2, stk. 2, i lov nr. 431 af 1. juni 2008 som ændret ved lov nr. 1398 af 27. december 2008 fastsætter integrationsministeren tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 4 og 5. Disse bestemmelser foreslås ophævet ved lovforslagets § 1, nr. 1.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at *§ 2, nr. 1,* i lov nr. 1398 af 27. december 2008 om ændring af udlændingeloven (Videregivelse af oplysninger til anklagemyndigheden, gennemførelse af SIS II-forordningen m.v.) ophæves. Bestemmelsen angår indsættelse af stk. 4-9 i udlændingelovens § 2 a.

Forslaget er af teknisk karakter. § 2, nr. 1, er ikke trådt i kraft, og ved lovforslaget foreslås der yderligere ændringer af udlændingelovens § 2 a, jf. lovforslagets § 3, nr. 1-2.

Til nr. 2.

Der er tale om en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 1.

Der foreslås således en ny affattelse af *§ 3, stk. 2,* i lov nr. 1398 af 27. december 2008 uden en henvisning til udlændingelovens § 2 a som affattet ved lov nr. 1398, fordi denne foreslås ophævet ved lovforslagets § 2, nr. 1.

Til § 3

Til nr. 1-3

Den foreslåede bestemmelse i *§ 2 a, stk. 4,* indebærer, at bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) gælder i Danmark. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2 for en nærmere beskrivelse af visumkodeksen. Ved den foreslåede affattelse tages der endvidere højde for eventuelle fremtidige ændringer af visumkodeksen i det omfang, sådanne ændringer ikke kræver ændring af andre regler i udlændingeloven. Det forventes, at en række af de løbende ændringer, der måtte ske af visumkodeksen, vil være af mere teknisk karakter og dermed vil kunne gennemføres administrativt.

De foreslåede bestemmelser i *§ 2 a, stk. 5-9,* er vedtaget ved lov nr. 1398 af 27. december 2008. De foreslåede bestemmelser i § 2 a, stk. 4-7 er endvidere tidligere vedtaget ved lov nr. 431 af 1. juni 2008. Dog er der i den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 6, indsat »med senere ændringer«. Der er dermed taget højde for de ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen), der er en konsekvens af visumkodeksen samt eventuelle fremtidige ændringer af VIS-forordningen, der ikke kræver ændring af andre regler i udlændingeloven.

Årsagen til, at bestemmelserne i lov nr. 1398 af 27. december 2008 ved lovforslagets § 2, nr. 1, foreslås ophævet og genfremsat i lovforslagets § 3, nr. 1-3, er af teknisk karakter, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1. Bestemmelserne gennemfører blandt andet VIS-forordningen og definerer begrebet SIS II-forordningen.

Til nr. 4.

Den foreslåede affattelse af *§ 2 b, stk. 3,* er en konsekvens af visumkodeksens artikel 56, der ophæver forordning om fri bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold (EF/1091/2001). Denne forordning nyaffattede Schengenkonventionens artikel 18 således, at et nationalt visum udstedt af et Schengenland til ophold af mere end tre måneders varighed kunne give ret til indrejse og ophold i op til 3 måneder pr. halvår på de øvrige Schengenlandes område. Dette er afspejlet i den gældende bestemmelse i § 2 b, stk. 3.

Når forordning EF/1091/2001 ophæves, vil Schengenkonventionens artikel 18 få sin oprindelige affattelse, hvorefter et nationalt visum udstedt af et Schengenland til ophold af mere end tre måneders varighed på dette Schengenlands område alene giver ret til at rejse gennem de øvrige Schengenlandes område til det visumudstedende Schengenlands område. Den foreslåede bestemmelse svarer således til den affattelse af § 2 b, stk. 3, der var gældende i udlændingeloven før ændringen af Schengenkonventionens artikel 18. Det er dog præciseret, at bestemmelsen alene vedrører nationale visum til ophold af mere end tre måneders varighed.

Til nr. 5

Forslaget til *§ 3, stk. 2,* er en præcisering.

Det fremgår af Schengenkonventionens artikel 20, stk. 1, at en udlænding, der ikke er visumpligtig, kan opholde sig på Schengenlandenes område i højst tre måneder i løbet af en seksmåneders periode regnet fra datoen for første indrejse. Det fremgår videre af Schengenkonventionens artikel 20, stk. 2, at dette ikke er til hinder for, at det enkelte Schengenland i medfør af en bilateral aftale, der er indgået inden Schengenkonventionens ikrafttræden, kan forlænge en udlændings ret til at opholde sig på det pågældende lands område ud over tre måneder.

Schengenkonventionens artikel 20, stk. 1, er gennemført i udlændingelovens § 3 om udlændinge, der er fritaget for kravet om visum.

Danmark har forud for Schengenkonventionens ikrafttræden indgået bilaterale visumfritagelsesaftaler med flere lande, herunder Australien, Canada, Israel, Japan, New Zealand, Sydkorea og USA.

Aftalerne er bindende mellem Danmark og de nævnte lande, og Danmark er forpligtet til at tillade statsborgere fra de pågældende lande at indrejse i overensstemmelse med de enkelte aftaler, uanset at de pågældende måtte have opholdt sig i et andet Schengenland i tre måneder umiddelbart forud for indrejsen i Danmark.

Det foreslås derfor, at det præciseres i udlændingeloven, at en udlænding, der er statsborger i et land, som Danmark forud for Schengenkonventionens ikrafttræden har indgået en bilateral visumfritagelsesaftale med, har ret til at indrejse og opholde sig her i landet i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen.

Indrejse og ophold kan ske uden ansøgning med baggrund i de omhandlede visumfritagelsesaftaler.

Til nr. 6

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at Schengenkonventionens regler om visumudsted-

else foreslås ophævet, jf. visumkodeksens artikel 56. De fælles regler om visumudstedelse skal i stedet findes i visumkodeksen.

Det foreslås, at der henvises generelt til visumkodeksens regler herom, da der er tale om et samlet retsgrundlag for udstedelse af visa. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.

Til nr. 7

Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 9 c, stk. 7,* kan integrationsministeren efter forhandling med undervisningsministeren fastsætte nærmere regler om studieaktivitet for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse i Danmark med henblik på at deltage i en professionsbachelor- eller erhvervsakademiuddannelse her i landet.

Efter udlændingelovens § 44 d skal en uddannelsesinstitution skriftligt oplyse til Udlændingeservice, hvis en udenlandsk studerende ikke er studieaktiv i relation til det kursus eller den uddannelse, som danner grundlag for udlændingens opholdstilladelse.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse kan bl.a. anvendes til at fastsætte nærmere regler om, hvornår udenlandske studerende kan anses for at være studieaktive, hvordan uddannelsesinstitutionerne skal opgøre studieaktiviteten, og hvilke typer fravær der indgår ved beregningen af fravær.

Reglerne om opgørelse af studieaktivitet vil alene omfatte studerende fra ikke EU/EØS-lande, der er indskrevet ved professionsbachelor- og erhvervsakademiuddannelserne.

Reglerne vil blive fastsat i studiebekendtgørelsen efter nærmere drøftelser med Undervisningsministeriet.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.2.

Til nr. 8

Der er tale om en konsekvensændring. Ved lov nr. 501 af 12. juni 2009 om ændring af straffeloven, retsplejeloven, våbenloven, lov om politiets virksomhed, lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og forvaltningsloven (Styrket indsats mod bandekriminalitet m.v.) blev § 10, stk. 2, i lov om våben og eksplosivstoffer ophævet. Ophævelsen er en følge af, at alle overtrædelser af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer under særlig skærpende omstændigheder ved samme lov blev omfattet af straffelovens § 192 a.

Til nr. 9

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 3, nr. 4.

Til nr. 10

Der er tale om en konsekvens af lov nr. 444 af 9. juni 2004 om politiets virksomhed (politiloven).

Ved lov nr. 444 af 9. juni 2004 om politiets virksomhed (politiloven) fik politiet adgang til i visse situationer at foretage frihedsberøvelser med henblik på at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige orden eller fare for enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed.

Det fremgår af politiloven, at frihedsberøvelsen skal være så kortvarig og skånsom som muligt, jf. politilovens § 5, stk. 3, § 8, stk. 4, § 9, stk. 3, § 10, stk. 4, § 11, stk. 4, og § 13, stk. 4, og så vidt muligt ikke må udstrækkes ud over 6 timer, jf. politilovens § 5, stk. 3, § 8, stk. 4, § 9, stk. 3, og § 13, stk. 4.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 37, stk. 1, skal en udlænding, der er frihedsberøvet efter § 36, medmindre den pågældende forinden løslades, inden 3 døgn efter frihedsberøvelsens iværksættelse fremstilles for retten, der tager stilling til spørgsmålet om frihedsberøvelsens lovlighed

og fortsatte opretholdelse. Er frihedsberøvelsen efter § 36 iværksat umiddelbart i forlængelse af en anholdelse efter retsplejelovens kapitel 69, regnes fristen fra tidspunktet for anholdelsen.

Den forslåede ændring af *§ 37, stk. 1,* indebærer, at fristen på 3 døgn på tilsvarende vis regnes fra tidspunktet for frihedsberøvelsen efter politiloven, når en frihedsberøvelse efter § 36 er iværksat umiddelbart i forlængelse af en frihedsberøvelse efter politiloven.

Til nr. 11

Efter den gældende bestemmelse i § 40, stk. 10, kan Udlændingeservice ved behandlingen af en ansøgning om visum efter § 4 eller § 4 a tilsige den herboende reference til at give personligt møde hos Udlændingeservice eller politiet og fremvise legitimation, der godtgør den pågældendes identitet, og visumansøgningen afvises, hvis referencen efter at være tilsagt til at møde hos Udlændingeservice eller politiet uden anmeldt lovligt forfald udebliver. Tilsigelsen skal indeholde oplysning om virkningerne af udeblivelse. Udlændingeservice kan i særlige tilfælde beslutte, at en ansøgning ikke skal afvises.

Den foreslåede affattelse af *§ 40, stk. 10,* indebærer, at visumansøgningen ikke længere skal afvises, hvis referencen udebliver. I stedet kan der gives afslag på visumansøgningen. Forslaget er en konsekvens af gennemførelsen af forordningen om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeksen). Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.

Der kan kun meddeles afslag på en ansøgning om visum af de grunde, der er nævnt i visumkodeksens artikel 32.

Efter visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra b) gives der bl.a. afslag på en visumansøgning, hvis der er begrundet tvivl om troværdigheden af de udsagn, der er fremsat af ansøgeren, eller om dennes hensigt om at forlade Schengenlandenes område inden udløbet af det visum, der ansøges om.

Udebliver referencen fra et tilsagt møde, vil der normalt kunne rejses en sådan begrundet tvivl om ansøgerens hensigt om at forlade Schengenlandenes område inden udløbet af det visum, der ansøges om, at visumansøgningen kan afslås efter den foreslåede nye bestemmelse i § 40, stk. 10.

Udlændingeservices afslag efter § 40, stk. 10, kan påklages til Integrationsministeriet, jf. udlændingelovens § 46, stk. 1 og 2.

Til nr. 12

Den foreslåede bestemmelse i *§ 40, stk. 11,* er i det væsentligste enslydende med den nugældende bestemmelse i § 47 c, stk. 3, der foreslås ophævet. Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 19.

Af den gældende bestemmelse i § 47 c, stk. 3, fremgår det, at en visumansøgning kan afvises, hvis ansøgeren ikke giver samtykke til, at Udlændingeservice og Integrationsministeriet i forbindelse med behandlingen af en sag om et beløbs forfald til betaling efter § 4, stk. 3-5, kan videregive oplysninger, der indgår i sagen, til den herboende reference, og til, at Udlændingeservice sender sagens akter til ministeriet ved påklage af en afgørelse i en sådan sag.

Bestemmelsen hænger sammen med ordningen om, at et beløb, som en herboende reference har stillet som sikkerhed i forbindelse med en visumansøgning, forfalder til betaling, hvis ansøgeren ikke overholder visumbetingelserne, herunder udrejser inden for visumperioden.

Det foreslås, at der i stedet for afvisning gives afslag på visumansøgningen i tilfælde, hvor ansøgeren ikke meddeler samtykke.

Der er tale om en ændring som følge af gennemførelsen af forordningen om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeksen). Af visumkodeksens artikel 19 fremgår de forhold, der kan begrunde, at en ansøgning afvises. Disse afvisningsgrunde er udtømmende, og ansøgningen vil derfor ikke kunne afvises, hvis ansøgeren ikke giver det nævnte samtykke. I stedet for afvisning kan der meddeles afslag på

visumansøgningen. Et sådant afslag vil efter de almindelige kompetenceregler i udlændingeloven skulle meddeles af Udlændingeservice.

Afslag vil normalt kunne gives med henvisning til visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra b), hvorefter der bl.a. gives afslag, hvis der er begrundet tvivl om troværdigheden af de udsagn, der er fremsat af ansøgeren, eller om dennes hensigt om at forlade Schengenlandenes område inden udløbet af det visum, der ansøges om.

Udlændingeservices afslag efter § 40, stk. 11, kan påklages til Integrationsministeriet, jf. udlændingelovens § 46, stk. 1 og 2.

Til nr. 13 og 14

Der er tale om sproglige præciseringer.

Bestemmelserne i udlændingelovens § 40 a, stk. 5, og § 40 b, stk. 5, angiver fristerne på 10 år for sletning af henholdsvis fingeraftryk og personfotografier, der er registreret i de særlige edb-registre, der føres af Rigspolitiet. Bestemmelserne fik deres nuværende ordlyd ved lov nr. 323 af 18. maj 2005 med det formål at bringe overensstemmelse mellem udlændingeloven og Eurodacforordningen. Herefter beregnes slettefristerne på 10 år fra optagelsen af fingeraftryk og personfotografier og ikke som hidtil fra registreringen i edb-registrene. Dette svarer til fristen for at slette fingeraftryksoplysninger i den centrale Eurodac-database, jf. Eurodacforordningens artikel 6. De foreslåede ændringer af bestemmelserne ændrer ikke herved. Der er alene tale om sproglige præciseringer for at undgå usikkerhed om, fra hvilket tidspunkt slettefristerne skal regnes.

Til nr. 15

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lov nr. 301 af 19. april 2006, hvorved det tidligere introduktionskursus blev afløst af et asylansøgerkursus.

Til nr. 16

Der er tale om en konsekvensændring. Lov om arbejdsskadesikring har erstattet lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lov nr. 422 af 10. juni 2003 om arbejdsskadesikring. Det fremgår af denne lovs § 85, stk. 6, at lov om sikring mod følger af arbejdsskade ophæves.

Til nr. 17

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 44, stk. 1, kan integrationsministeren bl.a. fastsætte regler om betaling for ansøgninger om visum, der indgives her i landet.

Efter visumkodeksen skal der opkræves gebyr for ansøgninger om forlængelse af visum op til 3 måneder. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.6.

Den foreslåede tilføjelse skaber på den baggrund hjemmel til, at integrationsministeren også kan fastsætte regler om betaling for ansøgninger om forlængelse af visum, der indgives her i landet.

Til nr. 18

Der er tale om en præcisering.

§ 45 j blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 487 af 12. juni 2009. Ifølge § 45 j, 1. pkt., antager justitsministeren et antal advokater, der kan beskikkes efter § 45 e, stk. 2.

Ifølge § 45 e, stk. 2, (der også blev indsat ved lov nr. 487 af 12. juni 2009), 1. og 2. pkt., beskikker retten en advokat for udlændingen. Retten beskikker endvidere en særlig advokat til at varetage udlændin-

gens interesser og på vegne af denne udøve partsbeføjelser med hensyn til oplysninger omfattet af § 45 b, stk. 2.

De advokater, som justitsministeren antager, og som kan beskikkes efter § 45 e, stk. 2, er de særlige advokater, der nævnes i § 45 e, stk. 2, 2. pkt.

Til nr. 19

Udlændingelovens § 47 c omhandler tilfælde, hvor repræsentationerne i visse bestemte tilfælde kan afvise visumansøgninger.

Den foreslåede ophævelse af bestemmelsen er en konsekvens af gennemførelsen af forordningen om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks), som udtømmende regulerer, hvornår der kan ske afvisning af en visumansøgning.

Efter de gældende regler i udlændingelovens § 47 c, stk. 1, behandles en ansøgning om visum kun, hvis 1) ansøgeren bor eller opholder sig lovligt i det land, hvor ansøgningen indgives, 2) ansøgningen indeholder de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse heraf, og 3) de i forbindelse med ansøgningen fremlagte dokumenter er fuldstændige og ægte.

Efter udlændingelovens § 47 c, stk. 2, kan de danske repræsentationer afvise ansøgningen, hvis den ikke opfylder de nævnte betingelser.

For så vidt angår betingelsen i § 47 c, stk. 1, nr. 1, om, at ansøgeren bor eller opholder sig lovligt i det land, hvor ansøgningen indgives, fremgår det af visumkodeksens artikel 6, at ansøgeren skal have lovlig bopæl i det land, hvor ansøgningen indgives. Dog kan ansøgningen indgives i et land, hvor ansøgeren har lovligt ophold, men ikke lovlig bopæl, hvis ansøgeren har begrundet, hvorfor ansøgningen indgives dette sted.

Visumkodeksens artikel 6 må anses for at omhandle de afvisningsgrunde, som i dag er indeholdt i udlændingelovens § 47 c, stk. 1, nr. 1. De danske repræsentationer kan således også fremover – efter visumkodeksens artikel 18, stk. 1, jf. artikel 6 – afvise visumansøgninger af de grunde, der er indeholdt i den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 47 c, stk. 1, nr. 1.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 47 c, stk. 1, nr. 2, behandles en ansøgning om visum kun, hvis den indeholder de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse heraf. Det fremgår af bemærkningerne (Lovforslag nr. L 223 af 31. marts 2004, side 59) til bestemmelsen, der blev indsat ved lov nr. 429 af 9. juni 2004, at der heri »bl.a. ligger at visumansøgningsskemaet, herunder tillægsansøgningsskemaet, skal være udfyldt korrekt og fyldestgørende. Kravet vil f.eks. ikke være opfyldt, hvis der ikke er angivet en reference i ansøgningen, eller hvis den pågældende ansøger om visum med henblik på familiebesøg, og der ikke i visumansøgningen er oplyst om slægtskabet. Kravet vil endvidere ikke være opfyldt, hvis det er åbenbart, at en angiven reference ikke eksisterer, eller hvis oplysningerne om referencen er helt utilstrækkelige, f.eks. hvis der ikke er oplysninger om den pågældendes adresse, eller navnet er ufuldstændigt oplyst. Endvidere vil en ansøgning ikke indeholde de nødvendige oplysninger, hvis visumansøgningen ikke er underskrevet, eller hvis oplysningerne i visumansøgningen og den pågældendes pas ikke stemmer overens. Kravet vil endvidere ikke være opfyldt, hvis visumansøgeren ikke har udfyldt rubrikkerne om den pågældendes civilstand, tilknytning til arbejdsmarkedet, børn i hjemlandet m.v., idet disse oplysninger er nødvendige for den vurdering af immigrationsrisikoen, der ifølge Schengenreglerne altid skal foretages i forbindelse med en visumansøgning.«

Efter visumkodeksens artikel 19, stk. 1, jf. artikel 10, stk. 3, litra a), kan en ansøgning kun behandles, hvis ansøgeren forelægger et udfyldt og underskrevet ansøgningsskema.

De afvisningsgrunde, der er omfattet af de gældende regler i udlændingelovens § 47 c, stk. 1, nr. 2, er i vidt omfang indeholdt i afvisningsbestemmelsen i visumkodeksens artikel 19, stk. 1, jf. artikel 10, stk. 3, litra a). Kravet i visumkodeksen om et udfyldt ansøgningsskema må indebære, at skemaet skal

være udfyldt korrekt og fyldestgørende, og at der herved kan lægges vægt på de samme kriterier, som er anført i bemærkningerne til udlændingelovens § 47 c, stk. 1, nr. 2.

De danske repræsentationer vil således også fremover – efter visumkodeksen – kunne afvise visumansøgninger i tilfælde, hvor de i dag kan afvise visumansøgningen efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 47 c, stk. 1, nr. 2.

Der er dog tilfælde, hvor der i dag kan afvises efter udlændingelovens § 47 c, stk. 1, nr. 2, men hvor der ikke vil kunne afvises efter visumkodeksen. Således kan der i dag ske afvisning, hvis tillægsansøgningsskemaet ikke er udfyldt korrekt og fyldestgørende. Tillægsansøgningsskemaet er et nationalt dansk skema, og der kan derfor ikke afvises efter visumkodeksen, hvis tillægsansøgningsskemaet ikke er udfyldt korrekt og fyldestgørende. I sådanne tilfælde vil sagen i stedet skulle sendes til Udlændingeservice med henblik på en vurdering af, om visumansøgningen skal afslås.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 47 c, stk. 1, nr. 3, behandles en ansøgning om visum kun, hvis de i forbindelse med ansøgningen fremlagte dokumenter er fuldstændige og ægte. Følgende fremgår af bemærkningerne (Lovforslag nr. L 223 af 31. marts 2004, side 59) til bestemmelsen, der blev indsat ved lov nr. 429 af 9. juni 2004: »Kravet vil f.eks. ikke være opfyldt, hvis visumansøgerens rejsedokument ikke er intakt, eller hvis fotoet, der er vedlagt ansøgningen, ikke opfylder betingelserne om farver, størrelse m.v. Kravet vil endvidere ikke være opfyldt, hvis visumansøgeren har fremlagt uægte dokumenter. Dette kan – udover rejselegitimation – bl.a. være falske eller forfalskede vielsesattester, dåbsattester og andre attester, der skal dokumentere en familierelation, eller falske eller forfalskede invitationer fra angivne herboende referencer.«

Efter visumkodeksens artikel 19, stk. 1, jf. artikel, 10, stk. 3, litra b), kan en ansøgning kun behandles, hvis ansøgeren fremlægger et gyldigt rejsedokument, og efter visumkodeksens artikel 19, stk. 1, jf. artikel 10, stk. 3, litra c), kan en ansøgning kun behandles, hvis ansøgeren fremlægger et fotografi i overensstemmelse med de krav, der stilles hertil.

De afvisningsgrunde, der er omfattet af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 47 c, stk. 1, nr. 3, vedrørende visumansøgerens rejsedokument og fotografi må anses for at være indeholdt i visumkodeksens artikel 19, stk. 1, jf. artikel 10, stk. 3, litra b) og c). Kravet i visumkodeksen om et gyldigt rejsedokument må således betyde, at rejsedokumentet skal være intakt, og at der herved kan lægges vægt på de samme kriterier, som fremgår af bemærkningerne til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 47 c, stk. 1, nr. 3.

De danske repræsentationer vil således også fremover – efter visumkodeksen – kunne afvise visumansøgninger i tilfælde, hvor de i dag kan afvise visumansøgningen efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 47 c, stk. 1, nr. 3.

Der er dog tilfælde, hvor der i dag kan afvises efter udlændingelovens § 47 c, stk. 1, nr. 3, men hvor der ikke vil kunne afvises efter visumkodeksen. Er der således tale om et uægte rejsedokument, vil der efter de gældende regler kunne ske afvisning af ansøgningen, mens der efter visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra a), skal gives afslag, hvis ansøgeren fremlægger et falsk eller forfalsket rejsedokument. Er der tale om øvrige dokumenter, der er fremlagt til støtte for ansøgningen, vil der efter de gældende regler kunne ske afvisning af ansøgningen, hvis dokumentet ikke er fuldstændigt og ægte. Efter visumkodeksen vil der skulle gives afslag på ansøgningen, hvis relevante fremlagte dokumenter til støtte for ansøgningen ikke er fuldstændige og ægte.

I de nævnte tilfælde vil sagen således skulle sendes til afgørelse i Udlændingeservice.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 47 c, stk. 3, kan en visumansøgning afvises af de danske repræsentationer, hvis ansøgeren ikke giver samtykke til, at Udlændingeservice og Integrationsministeriet i forbindelse med behandlingen af en sag om et beløbs forfald til betaling efter § 4, stk. 3-5,

kan videregive oplysninger, der indgår i sagen, til den herboende reference, og til, at Udlændingeservice sender sagens akter til ministeriet ved påklage af en afgørelse i en sådan sag.

Bestemmelsen i § 47 c, stk. 3, foreslås – i ændret affattelse – indsat som et nyt stk. 11 i § 40. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 12.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 47 c, stk. 4, kan en ansøgning om transitvisum afvises, hvis ansøgeren ikke har visum eller indrejsetilladelse til vedkommende tredjeland, eller hvis rejseruten gennem Schengenområdet ikke kan anses for velbegrundet.

Denne afvisningsgrund er ikke angivet i visumkodeksens artikel 19, og ophævelsen indebærer, at sådanne sager i stedet skal sendes til Udlændingeservice med henblik på en vurdering af, om ansøgningen skal afslås.

Afslag vil normalt kunne gives med henvisning til visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra b), hvorefter der bl.a. gives afslag, hvis der er begrundet tvivl om troværdigheden af de udsagn, der er fremsat af ansøgeren, eller om dennes hensigt om at forlade Schengenlandenes område inden udløbet af det visum, der ansøges om.

Til nr. 20

Den foreslåede ændring af *overskriften til kapitel 8 a* stammer fra lov nr. 431 af 1. juni 2008 som ændret ved lov nr. 1398 af 27. december 2008 og er således tidligere vedtaget af Folketinget. Årsagen til, at ændringen ved dette lovforslags § 1, nr. 1, foreslås ophævet og genfremsat i lovforslagets § 3, nr. 20, er af teknisk karakter, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 21

Efter den foreslåede ændring af *§ 58 d, 1. pkt.* bemyndiges integrationsministeren til at fastsætte nærmere regler til gennemførelse af visumkodeksen. Bemyndigelsen vedrører endvidere nærmere bestemmelser til gennemførelse af fremtidige ændringer af visumkodeksen eller vedtagelse af yderligere gennemførelsesforanstaltninger efter visumkodeksens artikel 52. Fremtidige ændringer af visumkodeksen eller vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger, som ikke kræver lovændringer, kan således gennemføres ved integrationsministerens fastsættelse af nærmere regler herom.

Til nr. 22

Den foreslåede ændring af *§ 58 d, 1. pkt.* stammer fra lov nr. 431 af 1. juni 2008 som ændret ved lov nr. 1398 af 27. december 2008, og er således tidligere vedtaget af Folketinget. Årsagen til, at den ved dette lovforslags § 1, nr. 1, foreslås ophævet og genfremsat i lovforslagets § 3, nr. 22, er af teknisk karakter, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 23 og 24

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at Schengenkonventionens artikel 92-119 (med undtagelse af artikel 102 A) om Schengeninformationssystemet ophæves og erstattes af bestemmelser i SIS II-forordningen. De øvrige nødvendige ændringer af udlændingeloven som følge af SIS II-forordningen er vedtaget ved lov nr. 1398 af 27. december 2008 om ændring af udlændingeloven (Videregivelse af oplysninger til anklagemyndigheden, gennemførelse af SIS II-forordningen m.v.).

Til § 4

Det foreslås i *§ 4, stk. 1,* at loven træder i kraft den 1. januar 2010.

Efter forslaget til *§ 4, stk. 2,* træder lovens § 3, nr. 1, 4, 6, 9, 11, 12, 19 og 21 i kraft den 5. april

2010. Der er tale om bestemmelser, der gennemfører visumkodeksen. Ifølge visumkodeksens artikel 58, stk. 2, finder denne anvendelse fra den 5. april 2010.

Efter forslaget til *§ 4, stk. 3,* fastsætter integrationsministeren tidspunktet for ikrafttræden af lovens § 3, nr. 2, 3, 20 og 22-24.

Der er for det første tale om de bestemmelser, der oprindeligt blev vedtaget som § 2 a, stk. 4-9, i lov nr. 1398 af 27. december 2008, og som af tekniske årsager foreslås ophævet og på ny vedtaget ved dette lovforslag. Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 2-3.

Der er for det andet tale om de foreslåede ændringer af udlændingelovens § 58 g, stk. 1, og § 58 h, stk. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 23 og 24. De foreslåede ændringer skal først træde i kraft på det tidspunkt, som Rådet beslutter, at SIS II-forordningen skal finde anvendelse fra. Det forventes at være ultimo 2011.

Det foreslås, at integrationsministeren kan bestemme, at de enkelte bestemmelser i udlændingeloven som ændret eller affattet ved lovforslaget træder i kraft på forskellige tidspunkter. Baggrunden herfor er, at de forskellige EU-retsakter, der gennemføres ved dette lovforslag, forventes at træde i kraft på forskellige tidspunkter.

Det foreslås i *§ 4, stk. 4,* at udlændingelovens § 2 a, stk. 4, § 4, stk. 1, § 40, stk. 10-11, og § 47 c, jf. lovforslagets § 3, nr. 1, 6, 11, 12 og 19, ikke finder anvendelse på ansøgninger, der er indgivet inden den 5. april 2010. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at ansøgninger om visum, der indgives fra og med den 5. april 2010, skal behandles efter de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 2 a, stk. 4, § 4, stk. 1, § 40, stk. 10-11, og § 47 c, jf. lovforslagets § 3, nr. 1, 6, 11, 12 og 19, mens ansøgninger om visum, der er indgivet inden denne dato, skal behandles efter reglerne i de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 2 a, stk. 4, § 4, stk. 1, § 40, stk. 10-11, og § 47 c.

Til § 5

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighedsområde og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Loven kan dog ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske og færøske forhold tilsiger. I den forbindelse vil loven kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland på den måde, at bestemmelserne i de EU-retsakter, der inkorporeres ved lovens § 3, nr. 1 og 2, vil kunne sættes i kraft helt eller delvis for Færøerne og Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	*Lovforslaget*
	§ 3
I det følgende gengives de relevante dele af de relevante gældende bestemmelser i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 785 af 10. august 2009:	I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 785 af 10. august 2009, foretages følgende ændringer:
§ 2 a. - - -	
Stk. 1-3.- - -	**1.** I *§ 2 a* indsættes som stk. 4 og 5:
	»Stk. 4. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) med senere ændringer gælder her i landet.
	Stk. 5. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte regler om optagelse af personfotografi og fingeraftryk af en udlænding, der søger om visum til Danmark.«
	2. I *§ 2 a* indsættes som stk. 6 og 7:
	»Stk. 6. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) med senere ændringer gælder her i landet.
	Stk. 7. Rådsafgørelsen om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger gælder her i landet.
	3. I *§ 2 a* indsættes som stk. 8 og 9:
	Stk. 8. Ved SIS II-forordningen forstås i denne lov forordning om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) med senere ændringer.
	Stk. 9. Ved SIS II forstås i denne lov anden generation af Schengeninformationssystemet.«
§ 2 b. - - -	**4.***§ 2 b, stk. 3,* affattes således:
Stk. 1-2. - - -	
Stk. 3. Udlændinge, der har visum til ophold af mere end 3 måneders varighed med gyldighed	*»Stk. 3.* Udlændinge, der har visum til ophold af mere end 3 måneders varighed med gyldighed

begrænset til et andet Schengenland, har i medfør af Schengenkonventionens artikel 18 ret til at indrejse og opholde sig her i landet i indtil 3 måneder fra visummets oprindelige gyldighedsdato. Varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold her i landet må dog ikke overstige 3 måneder pr. halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Schengenlandene. I de nævnte 3 måneders ophold fradrages den tid, hvori udlændingen inden for halvåret har opholdt sig i et andet Schengenland. Uden for de i 1. pkt. nævnte tilfælde har udlændinge med visum til ophold af mere end 3 måneders varighed med gyldighed begrænset til et andet Schengenland alene ret til uden ugrundet ophold at rejse gennem Danmark i medfør af Schengenkonventionens artikel 18.

Stk. 4-5. - - -

§ 3. - - -

Stk. 1. - - -

begrænset til et andet Schengenland, har ret til uden ugrundet ophold at rejse gennem Danmark i medfør af Schengenkonventionens artikel 18.«

5. *I § 3 indsættes som stk. 2:*

»Stk. 2. En udlænding, der er statsborger i et land, som Danmark forud for Schengenkonventionens ikrafttræden har indgået en bilateral visumfritagelsesaftale med, har uanset stk. 1 ret til at indrejse og opholde sig her i landet i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen.«

§ 4. Visum udstedes i medfør af Schengenkonventionens artikel 12, jf. artikel 15, til at gælde indrejse og ophold i alle Schengenlande. Visum kan gives til en eller flere indrejser inden for et nærmere fastsat tidsrum. Varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold i Danmark og de andre Schengenlande må dog ikke overstige 3 måneder pr. halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Schengenlandene.

Stk. 2-7. - - -

6. I *§ 4, stk. 1,* ændres »Schengenkonventionens artikel 12, jf. artikel 15,« til: »visumkodeksens bestemmelser herom.«

§ 9 c. - - -

Stk. 1-6. - - -

Stk. 7-12.---

7. I *§ 9 c* indsættes efter *stk. 6* som nyt stykke:

»Stk. 7. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan efter forhandling med undervisningsministeren fastsætte nærmere regler om studieaktivitet for udlændinge, der er meddelt

opholdstilladelse med henblik på at deltage i en professionsbachelor- eller erhvervsakademiuddannelse her i landet.«

Stk. 7-12 bliver herefter stk. 8-13.

§ 22. - - -

1)-7) - - -

8) udlændingen efter straffelovens § 192 a, § 10, stk. 1, jf. §§ 1 og 2, eller § 10, stk. 2 og 3, i lov om våben og eksplosivstoffer eller § 43, stk. 4, jf. § 14, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 449 af 9. juni 2005 om våben og ammunition m.v., idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

8. I *§ 22, nr. 8,* ændres »§ 10, stk. 2 og 3« til: »§ 10, stk. 2«.

§ 28. - - -

Stk. 1-5. - - -

Stk. 6. Afvisning efter stk. 1-5 må dog ikke ske, hvis udlændingen i medfør af Schengengrænsekodeksens artikel 5, stk. 4, litra c, har opnået særlig tilladelse til at indrejse i Danmark. Har udlændingen efter § 2 b, stk. 3, 4. pkt., ret til at rejse gennem Danmark, kan den pågældende alene afvises efter stk. 1, nr. 1, 2, 6 eller 7, jf. stk. 2-5. Har udlændingen efter § 2 b, stk. 4, ret til at rejse gennem Danmark, kan den pågældende alene afvises efter stk. 1, nr. 1, jf. stk. 2-5.

Stk. 7-9. - - -

9. I *§ 28, stk. 6,* ændres »§ 2 b, stk. 3, 4. pkt.« til »§ 2 b, stk. 3«.

§ 37. En udlænding, der er frihedsberøvet efter § 36, skal, medmindre den pågældende forinden løslades, inden 3 døgn efter frihedsberøvelsens iværksættelse fremstilles for retten, der tager stilling til spørgsmålet om frihedsberøvelsens lovlighed og fortsatte opretholdelse. Er frihedsberøvelsen iværksat for at sikre muligheden for udvisning efter § 25, nr. 1, skal spørgsmålet om frihedsberøvelsens lovlighed og eventuelt fortsatte opretholdelse inden 3 døgn efter frihedsberøvelsens iværksættelse indbringes for retten, uanset om den pågældende forinden løslades. Rettens prøvelse af en frihedsberøvelse, der er iværksat for at sikre muligheden for udvisning efter § 25, nr. 1, behandles efter kapitel 7 b. Er frihedsberø-

10. I *§ 37, stk. 1,* indsættes efter 2. pkt.:

»Er frihedsberøvelsen efter § 36 iværksat umiddelbart i forlængelse af en frihedsberøvelse efter politiloven, regnes fristen fra tidspunktet for frihedsberøvelsen efter politiloven.«

velsen efter § 36 iværksat umiddelbart i forlængelse af en anholdelse efter retsplejelovens kapitel 69, regnes fristen fra tidspunktet for anholdelsen. Fremstillingen skal ske for retten på det sted, hvor udlændingen er tilbageholdt, jf. dog 3. pkt.

Stk. 2-6. - - -

§ 40. - - -

Stk. 1-9. - - -

Stk. 10. Ved behandlingen af en ansøgning om visum efter § 4 eller § 4 a kan Udlændingeservice tilsige den herboende reference til at give personligt møde hos Udlændingeservice eller politiet og fremvise legitimation, der godtgør den pågældendes identitet. Udebliver referencen efter at være tilsagt til at møde hos Udlændingeservice eller politiet uden anmeldt lovligt forfald, afvises visumansøgningen. Tilsigelsen skal indeholde oplysning om virkningerne af udeblivelse. Udlændingeservice kan i særlige tilfælde beslutte, at en ansøgning ikke skal afvises.

11. *§ 40, stk. 10,* affattes således:

»*Stk. 10.* Ved behandlingen af en ansøgning om visum efter § 4 eller § 4 a kan Udlændingeservice tilsige den herboende reference til at give personligt møde hos Udlændingeservice eller politiet og fremvise legitimation, der godtgør den pågældendes identitet. Udebliver referencen efter at være tilsagt til at møde hos Udlændingeservice eller politiet uden anmeldt lovligt forfald, kan der gives afslag på visumansøgningen. Tilsigelsen skal indeholde oplysning om virkningerne af udeblivelse.«

12. I *§ 40* indsættes som stk. 11:

»*Stk. 11.* Der kan gives afslag på en ansøgning om visum efter § 4, hvis ansøgeren ikke giver samtykke til, at Udlændingeservice og Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration i forbindelse med behandlingen af en sag om et beløbs forfald til betaling efter § 4, stk. 3-5, kan videregive oplysninger, der indgår i sagen, til den herboende reference, og til, at Udlændingeservice sender sagens akter til ministeriet ved påklage af en afgørelse i en sådan sag. Dette gælder dog ikke i tilfælde, hvor danske diplomatiske eller konsulære repræsentationer udsteder visum på vegne af et andet Schengenland, som Danmark repræsenterer.«

§ 40 a.

Stk. 1-4. - - -

Stk. 5. Fingeraftryk, der i medfør af stk. 3 og 4 er registreret i det i stk. 3 nævnte edb-register, slettes 10 år efter optagelsen af fingeraftrykket i registret.

Stk. 6-10. - - -

13. I *§ 40 a, stk. 5,* udgår »i registret«.

§ 40 b. - - -

14. I *§ 40 b, stk. 5,* udgår »i registret«.

Stk. 1-4. - - -

Stk. 5. Personfotografi, der i medfør af stk. 3 og 4 er registreret i det i stk. 3 nævnte register, slettes 10 år efter optagelsen af personfotografiet i registret.

Stk. 6-10. - - -

§ 42 f. - - -

Stk. 1-7. - - -

Stk. 8. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte nærmere regler om indholdet og omfanget af det i stk. 1 og stk. 5, jf. stk. 1, nævnte introduktionskursus og om den i stk. 2-4 og stk. 5, jf. stk. 2-4, og stk. 6 nævnte undervisning. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan endvidere bestemme, at den i stk. 2-4 og stk. 5, jf. stk. 2-4, og stk. 6 nævnte undervisning kan ske i et samarbejde med skoler, uddannelsesinstitutioner og udbydere under Beskæftigelsesministeriet, Kulturministeriet, Undervisningsministeriet og Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration eller kan erstattes af undervisning udbudt af disse. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan desuden bestemme, i hvilket omfang gennemførelsen af den i stk. 3 og 4 og stk. 5, jf. stk. 3 og 4, nævnte undervisning vil være afhængig af, at de i § 42 a, stk. 1 og 2, jf. stk. 3, nævnte udlændinge medvirker hertil som undervisere og lignende.

Stk. 9. - - -

15. I *§ 42 f, stk. 8,* ændres »introduktionskursus« til: »asylansøgerkursus«.

§ 42 i. - - -

Stk. 1. - - -

Stk. 2. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, i hvilket omfang udlændinge, der opholder sig her i landet og er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, er omfattet af reglerne i lov om sikring mod følger af arbejdsskade. De hermed forbundne udgifter afholdes af staten.

16. I *§ 42 i, stk. 2,* ændres »lov om sikring mod følger af arbejdsskade« til: »lov om arbejdsskadesikring«.

§ 44. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte regler om betaling for ansøgninger om visum og for ansøgninger, der

17. I *§ 44, stk. 1,* indsættes efter »betaling for ansøgninger om visum«: » og forlængelse af visum«.

indgives her i landet om opholds- og arbejdstilladelse.

Stk. 2-3. - - -

§ 45 j. Justitsministeren antager et antal advokater, der kan beskikkes efter § 45 e, stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om de pågældende advokater, herunder om vagtordninger, om vederlag for at stå til rådighed og om sikkerhedsmæssige spørgsmål.

18. I *§ 45 j* indsættes efter «§ 45 e, stk. 2«: », 2. pkt.«.

§ 47 c. En ansøgning om visum efter § 4 eller § 4 a behandles kun, hvis
1) ansøgeren bor eller opholder sig lovligt i det land, hvor ansøgningen indgives,
2) ansøgningen indeholder de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse heraf, og
3) de i forbindelse med ansøgningen fremlagte dokumenter er fuldstændige og ægte.

Stk. 2. Vedkommende danske diplomatiske eller konsulære repræsentation skal påse, at ansøgningen opfylder betingelserne i stk. 1 og kan afvise ansøgningen, hvis dette ikke er tilfældet.

Stk. 3. Vedkommende danske diplomatiske eller konsulære repræsentation kan afvise en ansøgning om visum efter § 4, hvis ansøgeren ikke giver samtykke til, at Udlændingeservice og Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration i forbindelse med behandlingen af en sag om et beløbs forfald til betaling efter § 4, stk. 3-5, kan videregive oplysninger, der indgår i sagen, til den herboende reference, og til, at Udlændingeservice sender sagens akter til ministeriet ved påklage af en afgørelse i en sådan sag. Dette gælder dog ikke i tilfælde, hvor danske diplomatiske eller konsulære repræsentationer udsteder visum på vegne af et andet Schengenland, som Danmark repræsenterer.

Stk. 4. Vedkommende danske diplomatiske eller konsulære repræsentation kan afvise en ansøgning om transitvisum efter § 4, hvis ansøgeren ikke har visum eller indrejsetilladelse til vedkommende tredjeland, eller hvis rejseruten gennem Schengenområdet ikke kan anses for velbegrundet.

19.*§ 47 c* ophæves

Stk. 5. Beslutninger om afvisning efter stk. 2-4 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 8 a

Videregivelse af oplysninger i medfør af reglerne i Dublinforordningen, Schengenkonventionen og Eurodac-forordningen m.v.

20. I *overskriften* til *kapitel 8 a* indsættes efter »Schengenkonventionen«: », VIS-forordningen«.

§ 58 d. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte nærmere bestemmelser til gennemførelse af reglerne i Schengenkonventionen, Dublinforordningen og Eurodac-forordningen. Der kan i den forbindelse fastsættes bestemmelser om, at andre end Rigspolitichefen efter § 58 j, stk. 1 og 2, kan videregive oplysninger til den centrale Eurodac-enhed.

21. I *§ 58 d, 1. pkt.,* indsættes efter »Schengenkonventionen«: », visumkodeksen«.

§ 58 d. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte nærmere bestemmelser til gennemførelse af reglerne i Schengenkonventionen, Dublinforordningen og Eurodac-forordningen. Der kan i den forbindelse fastsættes bestemmelser om, at andre end Rigspolitichefen efter § 58 j, stk. 1 og 2, kan videregive oplysninger til den centrale Eurodac-enhed.

22. I *§ 58 d, 1. pkt.,* indsættes efter »Schengenkonventionen«: », VIS-forordningen«.

§ 58 g. Rigspolitichefen indberetter en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, som uønsket til Schengeninformationssystemet, hvis
1) udlændingen er udvist af landet i medfør af §§ 22-24 og meddelt indrejseforbud for mindst 5 år,
2) udlændingen er udvist af landet i medfør af § 25,
3) udlændingen er meddelt afslag på opholdstilladelse efter § 10, stk. 1 eller 2, nr. 1 eller 2,
4) udlændingens opholdstilladelse er inddraget i medfør af § 19, stk. 2, nr. 2 eller 3, eller
5) udlændingen har fået udstedt visum efter § 4 eller § 4 a og er udvist af landet i medfør af § 25 b efter at have fået afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7.

23. I *§ 58 g,* ændres »Schengeninformationssystemet« til: »SIS II«.

58 h. - - -

Stk. 1. - - -

Stk. 2. Finder Udlændingeservice efter de i stk. 1 nævnte konsultationer, at en i medfør af § 58 g indberettet udlænding bør slettes som uønsket i Schengeninformationssystemet, sletter Rigspolitichefen den pågældende i Schengeninformationssystemet.

24. To steder i *§ 58 h, stk. 2,* ændres »Schengeninformationssystemet« til: »SIS II«.